

[Valdemar Thomsen.]

ning, der ligger i det ærede Medlems Udtalelser, der staar Sp. 869, om en helt ny Side — altsaa af min Ringhed —, som de, der kender ham, bliver bekendt med. Et saadant Aandshovmod vil man forgæves søge Mage til i andre Medlemmers første Tale i dette høje Ting.

Men man tager sikkert ikke fejl i at betragte det ærede Medlems Udtalelser ikke som et isoleret Fænomen, men som et Led i en omfattende Kampagne, der er rejst mod Det frie Folkeparti, og netop af den Grund er det nødvendigt at se lidt nærmere paa det. Det var i det store og hele ikke nogen saglig Imødegaaelse, men det efterhaanden ikke ukendte Trick at beskyldte sin Modpart for at anvende ufine Midler samtidig med, at man selv, naturligvis i Velanstændighedens Navn, bruger Grovheder efter alle Kunstens Regler. Med en landsomfattende Presse til sin Raadighed kan man i alt Fald nok for en Tid ved saadanne Midler skjule Sandheden. Paa den Maade var det, Venstres Blade under Valgkampen over for mig søgte at lave sort til hvidt.

Derfor var det paakrævet for mig i en kort Redegørelse fra denne Talerstol at sige, hvordan Forholdene laa med Hensyn til Sagen angaaende det ærede Medlem Hr. Brorsen. Den Redegørelse, som det ærede Medlem Hr. Brorsen selv kom med, faldt i Virkeligheden sammen med det, jeg sagde, derfor kan der ikke være stort at tilføje. Det var oprindeligt Venstres Presse, der med en sølle Judas som Kilde har søgt at mistænkeliggøre mig og mit Parti, og det kan vel ikke betragtes som noget lavt og ringe at forsvare sig, navnlig naar man staar med et Parti, der ingen Presse har. Som Forholdet ligger, kan det naturligvis kun være at gøre det ærede Medlem Hr. Brorsen en Bjørnetjeneste, naar det ærede Medlem Hr. Simonsen roder sig ind i Sagen og derved ganske naturligt tager Medansvaret for hele den Historie, som det ærede Medlem Hr. Simonsen — det kan jeg sige ham ganske bestemt — vilde have staaet sig godt ved at holde sin Næse fra.

Maa jeg til Orientering nævne et Par typiske Eksempler fra Valgkampen paa den Metode, som det ærede Medlem Hr. Simonsen her forsøger at fuske i. Formanden for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, udtalte paa et stort Møde ifølge sit Hoforgan i Ringkøbing følgende: „Det er en Kendsgerning, at Valdemar Thomsens Valgkampagne kun bestaar af en gennemført Nedrakning af mig personlig“, altsaa det ærede

Medlem. Det er den Slags Paastande, som under og efter Valgkampen under forskellige Variationer gaar Landet rundt, og som nu gennem det ærede Medlem Hr. Simonsen har fundet Vej til dette Ting. Staaende over for en saadan Taktik faar man trøste sig med det gamle Ord: Man lader sig belyve og nedrakke, men man tager sit Parti og lader dem snakke.

Hele Venstres Taktik over for Det frie Folkeparti er bygget paa saadanne usandfærdige Paastande, og derfor er det vel ikke ubeskedent at bede de Herrer nærmere begrunde, hvad det er, de sigter til. Betegnende for den Mentalitet, som ved Hjælp af en mere end tjenstvillig Presse er oparbejdet, er en Optræden af en saa adstadig Mand som Landstingsmand Bækgaard, idet han under Valgkampen paa et Møde i Vestjylland, aabenbart i Overensstemmelse med Partiet og naturligvis i Redelighedens Navn, vendte det hele paa Hovedet og stemplede mit Partis Kritik af Venstre som personlig Nedrakning. Det tillod Landstingsmanden sig, og det karakteristiske ligger i, at samtidig med at han gjorde det, tilsjoflede han en af Sognets Mænd, som støttede Det frie Folkeparti, ved at snage i vedkommendes Familieforhold, og saa mærkeligt det end lyder, gik Landstingsmandens Bedrift Venstres Presse rundt som en fortjenstfuld Gerning. Kan man i Grunden komme stort længere ud?

At Resultatet af en saadan Optræden blev, at Det frie Folkeparti i vedkommende Kommune fik 309 Stemmer mod samtlige de øvrige Partiers 315 Stemmer, skulde i Grunden, naar man tænker Sagen til Bunds, ikke virke overraskende. Men en saadan Beløring synes ikke at indvirke paa de Herrer's Taktik. Skal man dømme efter det ærede Medlem Hr. Simonsens Tale forleden, i det hele for Venstres Vedkommende efter Blade og de Udtalelser, der kommer, har det hele nærmest udartet til en mild Form for Forfølgelsesvanvid.

Det er jo for øvrigt en mærkelig Mimoseagtighed, der nu lægges for Dagen, naar man ved, at Det frie Folkeparti i Venstres Presse Dag efter Dag rakes ned efter alle Kunstens Regler; det er mærkeligt, eftersom Formanden for Venstre var den første til offentligt at stille mig som menigt Partimedlem i Gabestokken. Det skete... (Afbrydelse af *Krag*)... Ja, det ærede Medlem kan forholde sig rolig, der skal nok blive Lejlighed for det ærede Medlem til at komme herop og gøre nærmere Rede for disse Forhold... Det skete for en Udtalelse, som sikkert mindst 90 pCt. af Venstres